

Дѣцата не я дали. Завързала се борба за глината. Въ това врѣме се чулъ звѣнецътъ на вратата.

Дѣцата се затекли да отворятъ вратата, а слугинята почнала да събира глината отъ пода и кривата.

— Какво ще кажа, Господи!.. Охъ, ето госпожата си иде!..

— Отвѣнъ се чулъ гласа на дѣцата:

— Мамо, слугинята не ни дава да си моделираме! Мамо, кажи ѝ!

И слугинята излѣзла срѣщу господарката си:

— Вижте, вижте, госпожо, какво сж направили! Азъ варѣхъ млѣкото въ кухнята, а тѣ..

Госпожата влѣзла весела съ зачервени отъ студа страни и свѣтнали очи.

И тя погледнала изъ стаята:

— Ой, ой какво сте изцапали!

— Ужасъ, госпожо! Я имъ вижте дрехитѣ!

— Охъ, дѣца, дѣца! Я се погледнете! На гърдитѣ ви петна, ржавитѣ ви цѣли въ глина..

— И какъ отвърщатъ, госпожо!.. Не искатъ да ме слушатъ. Че може ли да се позволи такова безобразие?! Казвамъ имъ да не си е изгубила ума господарката, че да позволява такива мърсотии!..

— Почакай, почакай, Акулино! — засмѣла се господарката, — не бързай да се карашъ. Дѣцата не лъжатъ. Истина е, че азъ имъ позволихъ да си поиграятъ.

Акулина останала смаяна.

Господарката продължила:

— Добрѣ е дѣцата да моделиратъ. Азъ сама имъ купихъ глина. Ако се изцапа, ще се измие, туй то.

— Я погледнете, госпожо, колко миене! И пода, и масата и столоветѣ, и дрехитѣ имъ.. Човѣкъ сто ржцѣ да има пакъ не може я свърши.

— Нищо. За пръвъ пѣтъ е така. Ние ще ги научимъ да не се цапатъ. Ще имъ направимъ прѣстилки.. На пода ще постелемъ вѣстници. А днесъ трѣбва да се измие, нѣма що.

И господарката, заедно съ Акулина, почнали да прибиратъ изъ стаята, па и дѣцата помагали, но все пакъ най-многого работа било на слугинята.